

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/164/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010321
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2013:1612010321.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Danicou Veselovskou, v trestnej veci obžalovaného W. P. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. októbra 2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný W. P., nar. XX. XX. XXXX v J., trvale bytom T. - P. R., prechodne bez prihlásenia R. - J., W. č. XXX, nezamestnaný,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v presne nezistenom čase dňa 20. 09. 2011 na žiadosť Q. W., nar. XX. XX. XXXX, odtiahol z diaľnice pri meste E. odstavené a pokazené osobné motorové vozidlo zn. Z. I. G Q VIN: V farby svetlo striebornej metalízy, ev.č. BL-XXXBM, ktoré zaparkoval pred rodinným domom číslo XXX v obci R. A., podľa pokynov O. R. oprávneného vozidlo užívať, toto predal S. V., avšak kúpnu cenu vozidla O. R. ani Q. W. neodviedol, čím poškodenému H. U., spôsobil škodu vo výške 1.700,- € ,

t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžaloba kládla obžalovanému W. P. za vinu, že

v presne nezistenom čase dňa 20. 09. 2011 na žiadosť Q. W., nar. XX. XX. XXXX, odtiahol z diaľnice pri meste E. odstavené a pokazené osobné motorové vozidlo zn. Z. I. G Q VIN: V farby svetlo striebornej metalízy, ev.č. BL-XXXBM, ktoré zaparkoval pred rodinným domom číslo XXX v obci R. A., kľúče od vozidla Q. W. v dohodnutom termíne nevrátil a cca po 1 mesiaci presne nezisteného dňa vozidlo odtiahol do obce U. H. pred rodinný dom s číslom XXX na U. ulici a odovzdal S. V. ako vlastné titulom zálohy za svoj dlh voči nemu vo výške 700,- €, čím vlastníčkovi vozidla, poškodenému H. U., spôsobil škodu vo výške 1.700,- €.

Obžalovaný W. P. sa zo spáchania uvedeného skutku kvalifikovaného ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona cítil byť nevinný, preto súd vykonal vo veci dokazovanie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. P., výsluchom svedkov Q. W., A. P., S. V., P. P., E. T., E. U. a O. R. a podľa § 269 Trestného poriadku vykonal listinné dôkazy. V intenciách uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1To/42/2013 zo dňa 19. 06. 2013, ktorým bol zrušený prvý odsudzujúci rozsudok súdu 1. stupňa, súd doplnil dokazovanie opätovným výsluchom Q. W. a O. R., výsluchom svedkov E. T. a H. U. a zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný W. P. sa obhajoval tak, že potom, čo sa vozidlo O. R. pokazilo, toto na základe jeho prosby odtiahol do R. A., kde ho zaparkoval pred dom pána P.. V tento deň ho O. R. požiadal, aby vozidlo predal za 1.000,- €. Následne sa zoznámil s taxikárom S. V., ktorého sa pýtal, či nemá niekoho na opravu vozidla, a či nemá záujem o vozidlo. Tento záujem prejavil. O 2 - 3 dni potom, čo ho S. V. viezol do T., dovezol vozidlo do po dohode s taxikárom do U. H.. V. dal auto opraviť za 300,- €. Dohoda medzi nimi bola taká, že po oprave sa rozhodne, či vozidlo kúpi s tým, že obžalovaný mu nechal kontakt na O. R., aby kontaktoval priamo neho. Celý čas boli O. R. aj Q. W. o všetkom informovaní, aj Q. W. tlačila na obžalovaného, aby auto predal. Neskôr žiadala vozidlo späť, lebo asi našla lepšieho kupca. Obžalovaný jej vozidlo nevrátil výlučne z časových dôvodov. V. ho vozil viackrát, avšak obžalovaný mu nezostal nič dlžný.

Svedkyňa Q. W. uviedla, že predmetné vozidlo v inkriminovanom čase užívala ona a jej brat O. R.. Tomuto sa vozidlo na diaľnici pokazilo, preto ho obžalovaný odtiahol do R. A.. Svedkyňa nemala na opravu peniaze, preto ho chcela predať. Za týmto účelom dala na internet inzerát. Následne však zmenila názor, nakoľko sa jej pokazilo druhé vozidlo, ktoré užívala, a ktorého oprava by stála viac. Pred domom vo R. A. už vozidlo nestálo, preto vyzvala obžalovaného, aby jej vozidlo vrátil. Stále sľuboval, že vozidlo aj s kľúčmi a dokladmi vráti, a že sa ozve, ale nestalo sa tak. Následne podala trestné oznámenie. Vôbec nevedela, ako bolo s autom naložené, pátrala po ňom oslovením rôznych ľudí. Následne náhodou videla svoje vozidlo v cestnej premávke. Potom, čo polícia zadržala vodičku tohto vozidla, obžalovaný volal svedkyňu, či už vozidlo má.

K právnym vzťahom k vozidlu svedkyňa uviedla, že toto je evidované na jej syna H. U., s ktorým urobila výmenu. Za účelom trvalého užívania mu odovzdala svoje auto Z. R. a on jej natrvalo odovzdal Z. I.. Na nákladoch na predmetné vozidlo sa podieľala ona, jej brat a jej vtedajší priateľ, a títo ho aj užívali. Vozidlo bolo spoločné, a to svedkyne a jej brata. S bratom prestala komunikovať pre rodinné problémy.

Pri opätovnom výsluchu, ktorý bol v intenciách uznesenia odvolacieho súdu zameraný na ustálenie, „aké boli pokyny užívateľov predmetného motorového vozidla, či už Q. W. alebo O. R. po jeho znepojazdení na diaľnici a následnom odtiahnutí obžalovaným do R. A.“, svedkyňa uviedla, že po znepojazdení vozidla ona obžalovanému nedávala žiadne pokyny. V čase, keď bolo vozidlo zaparkované vo R. A., chceli toto predať, nevie, kto z nich troch, či ona, brat alebo E. T. dávali pokyny obžalovanému. Obsahom pokynov bolo to, že chceli peniaze. Po mesiaci alebo dvoch sa zmenil obsah pokynov, pretože sa im pokazilo druhé auto a jeho oprava by bola drahšia. Preto svedkyňa osobne volala alebo písala obžalovanému, že by si chcela zobrať I.. On reagoval tak, že si ho môžu dôjsť zobrať. Neopísal miesto, kde sa v tom čase vozidlo nachádzalo. Svedkyňa sa domnievala, že je v A., ale keď išla preňho, vozidlo

tam nebolo. Kľúče mali byť v dome u pána P.. Do vnútra nešla, s niekým v dome sa rozprával E. T.. V tom čase svedkyňa prestala komunikovať s bratom, preto sa nevie vyjadriť k tomu, či jej brat dával obžalovanému nejaké iné pokyny ako ona. V inkriminovanom čase žiadne sms medzi bratom a obžalovaným alebo sms týkajúce sa predmetného vozidla nevidela.

Svedok O. R. potvrdil, že vozidlo užíval, toto sa pokazilo, a on požiadal obžalovaného o odtiahnutie vozidla. Doklady a kľúče nechal v aute. Viac ohľadom tohto vozidla s obžalovaným nekomunikoval, on sa dohadoval so svedkovou sestrou. Ohľadom kúpy vozidla svedka nikto nekontaktoval. S. V. z U. H. vôbec nepozná. Svedok vylúčil, že by komukoľvek adresoval požiadavku na predaj vozidla, alebo na jeho opravu. Bola to už sestrina záležitosť, svedok mal už nové auto. Vie, že sestra chcela vozidlo predať. Svedok v súčasnosti aj v inkriminovanom čase používal barlu.

Pri opätovnom výsluchu svedok uviedol, že ak sú posielané tie sms, do ktorých svedok nahliadol, poslané z čísla, ktoré vtedy používal, tak potom ich písal on. Nevie, aké číslo v tom čase používal, bolo od sestry. Nepamätá si, či používal číslo XXXX XXX XXX. Nevie, koľko telefónnych čísel používal, bolo ich viac. Nevie odpovedať na otázku, či vylučuje, že autorom tých sms je on. Nemôže to potvrdiť, že je autorom týchto sms. Nemá vedomosť o tom, žeby niekto iný, okrem neho bol v situácii, kedy sa mu pokazilo auto, v aute mal dve ženy a používal barlu. Nepamätá si, či dal niekomu pokyn na predaj vozidla. To auto chcel späť, ale obžalovaný ho naťahoval, že sa stretnú, nestreli sa, nechal ho 3 hodiny čakať, potom neprišiel a podobne. Svedok sestre povedal, že ak chce mať vozidlo, musí si to s obžalovaným riešiť sama.

Svedok E. T. k predmetnému vozidlu uviedol, že jeho vlastníkom bol a je H. U.. Užíval ho najprv on, potom svedok s Q. W. a jej brat. Užíval ho aj obžalovaný. V inkriminovanom čase ho používali on, Q. W. a jej brat. O. R. mal s vozidlom problémy na diaľnici, obžalovaný mu ho odtiahol, mal ho dať do servisu, ale vysvitlo, že stojí pred domom jeho bývalej priateľky, t.j. pred domom pána P.. Najprv chceli vozidlo predať a s O. R. komunikovali. Tento hovoril, že vozidlo predajú oni s obžalovaným. Nevie povedať presne, či s ním komunikovala Q. W. alebo on sám. Nadobudol pocit, že O. R. ani obžalovanému nemôže veriť, a chcel auto predať mimo nich, aj našiel kupca. Niekoľkokrát obžalovaného vyzval, aby vrátil vozidlo, a to formou sms aj telefonátmi. On reagoval, že vozidlo zajtra dovezie, ale nedoviezol. Následne s Q. W. vyhľadali dom pána P., kde malo byť vozidlo odparkované, ale toto tam nebolo. Otvorila im dom nejaká pani, ktorá povedala, že vozidlo bolo odtiahnuté. Kľúčov sa nedomáhali, nakoľko tam nebolo vozidlo. Pár týždňov potom sa im dostalo do uší, že auto je v servise v T.. V čase, keď sa domáhali vozidla od obžalovaného, komunikovali aj s O. R., svedok si nespomína, aké bolo jeho stanovisko. Inštrukcie k tomu, ako treba so nepojazdným vozidlom naložiť dal obžalovanému asi O. R.. Jednalo sa o inštrukcie o oprave aj o predaji vozidla. Okrem neho mu inštrukcie dávali len oni, a to ohľadom vydania vozidla. V tom čase mal svedok vydanú SIM kartu na svoje meno, ktorú používal O. R., telefónne číslo bolo XXXX XXX XXX.

Svedok H. U. uviedol, že vlastníkom tohto motorového vozidla bol a je on. V inkriminovanom čase vozidlo užívala matka. Svedok sa o vozidlo nezaujímal a vedomosti k prejednávaniu prípadu nemá. Matka mohla to vozidlo bežne používať, požičiavať ho a využívať ho na bežné účely. Vozidlo patrilo každému z ich rodiny, t.j. matke, jej priateľovi, babke. Ak by ho matka chcela predať, tak by s tým súhlasil.

Svedok S. V. sa s obžalovaným spoznal cez E. U., keď obžalovaný potreboval odvieť do T.. Dohodol sa s ním na taxu 200,- €, ktoré mu obžalovaný aj zaplatil. Následne začal obžalovaný svedkove služby využívať častejšie, vždy sa vopred dohodli na cene a obžalovaný platil tak, ako mal peniaze, spravidla len časť ceny. Svedok toto určité obdobie toleroval, ale keď suma narástla na 1.000,- €, obžalovaný mu navrhol, že mu dá do zálohy pokazené vozidlo. Spolu s obžalovaným a E. T. sa bol svedok pozrieť na vozidlo odstavené vo R. A.. Svedok s návrhom obžalovaného súhlasil, a všetci traja odtiahli vozidlo do U. H., kde ho dal svedok opraviť a spojzadniť. Obžalovaný svedkovi odovzdal doklady a kľúče a dohodli sa, že mu buď vyplatí dlh, alebo mu prenechá vozidlo. Svedok upozornil obžalovaného, že v technickom preukaze je iné meno, na čo obžalovaný reagoval tak, že je to vozidlo jeho známeho, a on to s ním dorieši. Auto nebolo v pátraní, tak na ňom normálne jazdila svedkova žena, ktorá bola neskôr políciou zadržaná.

Svedkyňa P. P. bola prítomná pri odovzdaní vozidla do zálohu, ako aj prítom, keď obžalovaný ubezpečoval svedka, že mu dlh splatí, následne prítom, ako obžalovaný tvrdil, že nemá peniaze, a aby

si svedok nechal auto. Výslovne hovoril, že auto je jeho. Auto dali na vlastné náklady opraviť, kúpili nové gumeny, a svedkyňa na ňom jazdila, až kým ju nezadržala polícia.

Svedok E. T. sa vyjadril len k tomu, že spolu s obžalovaným a S. V. odtiahol vozidlo do U. H.. Viac k veci nič podstatné neuviedol.

Svedok E. U. na ceste do T. spolu s S. V. a obžalovaným počul, ako obžalovaný ponúkol vozidlo na predaj S. V., ktorý oň prejavil záujem. Obžalovaný tvrdil, že vozidlo je jeho, len nie je naňho napísané z dôvodu, že by mu ho zobral exekútor. Bol svedkom toho, ako sa obžalovaný dohadoval s taxikárom na cene za rôzne cesty, vozil ho opakovane. Dohadovali sa na cene aj za nejaké ubytovanie.

Svedok A. P. uviedol, že predmetné vozidlo stálo pred jeho domom asi mesiac, kým ho obžalovaný odtiahol.

Z listinných dôkazov súd poukazuje na uznesenie o vrátení veci, zápisnica o výsluchu zadržaného podozrivého - P. P., fotokópie SMS, správy mobilných operátorov, odborné vyjadrenie, správy o povesti obžalovaného, odpis registra trestov a podstatný obsah pripojených spisov Okresného súdu Brezno a Žilina.

Obsahom SMS odosielaných z telefónneho čísla vedeného na E. T. do 14. 11. 2011, kedy bola nahlásená krádež a SIM karta bola suspendovaná, je že odosielateľ v dňoch 10. až 12. 10. 2011 inštruuje obžalovaného, aby predal vozidlo Z. I., polemizuje o cene, s tým, že súrne potrebuje peniaze. Tiež žiada obžalovaného, aby mu priniesol barlu z vozidla.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a zameral sa na viacero okolností skutku, ktoré sú podstatné pri úvahách o vine. Nebolo sporným, že vozidlo sa O. R. pokazilo, že na jeho žiadosť ho obžalovaný odtiahol pred dom vo R. A., odkiaľ ho cca po mesiaci spolu s S. V. odtiahol do U. H., tu dal S. V. vozidlo opraviť, začala ho užívať P. P., ktorá bola zadržaná políciou. Sporným bolo:

1) či obžalovaný konal na základe pokynov oprávnenej osoby vo vzťahu k vozidlu

Na základe výpovedí Q. W., O. R., E. T., H. U. a obžalovaného súd dospel k záveru, že v zmysle zásad občianskeho práva, je nepochybné, že vôľou vlastníka vozidla H. U. bolo prenechať Q. W. predmetné vozidlo, aby s ním nakladala rovnako, akoby bola vlastníkom vozidla. Toto právo zahŕňa v sebe právo vozidlo užívať a aj s ním nakladať, vrátane jeho predaja. Na základe výpovede Q. W. o spôsobe užívania vozidla a podieľania sa na nákladoch na vozidlo možno konštatovať, že rovnaké oprávnenia ako ona, mal v inkriminovanom čase aj jej brat O. R., na ktorého ona sama previedla časť svojho oprávnenia rozhodovať o vozidle. Z uvedeného vyplýva, že z hľadiska zodpovednosti obžalovaného, ktorý prirodzene nemusel ovládať presne právne vzťahy osôb užívajúcich vozidlo k tomuto vozidlu, mohli obaja právne účinne inštruovať obžalovaného k oprave, či predaju vozidla.

2) čo bolo obsahom pokynov, resp. dohody medzi obžalovaným a osobami oprávnenými s vozidlom nakladať

Nebolo vyvrátené tvrdenie obžalovaného, že O. R. požiadal obžalovaného, aby vozidlo predal. Sama Q. W. uviedla, že spočiatku chcela vozidlo prediť, k čomu vykonala aj opatrenia (uverejnenie inzerátu na internete), asi po mesiaci názor zmenila. Výpoveď svedka O. R., ktorý najprv rezolútne poprel, že dal obžalovanému pokyn na predaj, či opravu vozidla, spochybňujú SMS odoslané obžalovanému z telefónu osoby vtedy blízkej Q. W., ako aj skutočnosť, že pokazené vozidlo mal nechať s kľúčmi a dokladmi pred domom vo R. A., ku ktorému nemal žiaden právny či iný vzťah bez toho, aby plánoval s vozidlom nejako naložiť. Pri opätovnom výsluchu pred súdom pripustil, že obžalovaný mohol pokyn na predaj od neho dostať. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že obhajoba obžalovaného, že dostal pokyn od O. R. vozidlo prediť, vyvrátená nebola.

3) či obžalovaný tieto pokyny splnil

Ak sa obžalovaný zaviazal vozidlo prediť, dostal sa do úlohy sprostredkovateľa, ktorého povinnosťou bolo nájsť kupca na vozidlo, ktorého prostredníctvom svedka E. U. aj našiel. Z okolností prípadu na

základe úvah k bodu 2) vyplýva, že vozidlo mu bolo zverené za účelom predaja, z čoho je evidentné, že okrem odovzdania vozidla kupcovi bol povinný predávajúcemu odvieť kúpnu cenu vozidla. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že obžalovanému oprávnené osoby vozidlo darovali, aby ho použil na účely plnenia svojich vlastných záväzkov.

4) či preukázateľne dlhoval S. V. 700,- €

Zo svedeckých výpovedí i z výpovede obžalovaného je zrejmé, že S. V. poskytoval obžalovanému prepravné služby, avšak vzhľadom na povahu týchto služieb a spôsob určenia ceny za prepravu (ad hoc, bez pravidiel, ústne, bez svedkov a bez dokladu), nemožno konštatovať, že obžalovaný dlhoval S. V. peniaze za prepravu, a už vôbec nie konkrétnu sumu 700,- €. Takýto záver pre účely dokazovania v trestnom konaní nemožno konštatovať len na základe voľného odhadu taxikára, preto súd zo skutkovej vety túto okolnosť vypustil.

5) z akého dôvodu prenechal obžalovaný S. V. vozidlo do užívania

Ani v tejto časti nebola vyvrátená obhajoba obžalovaného, že vozidlo S. V. odovzdal za účelom opravy a následného odkúpenia vozidla. Ak mal podľa pokynov O. R. predat vozidlo za 1.000,- €, čo sám obžalovaný tvrdil, zodpovedal O. R., resp. Q. W. aj za odvedenie kúpnej ceny. Či obžalovaný dlhoval S. V. peniaze alebo nie, bolo mimo dohody o sprostredkovaní predaja vozidla a s touto nijako nesúviselo. Tým, že odovzdal do užívania vozidlo S. V. s úmyslom, aby ho tento trvale užíval, ale nepožadoval od kupujúceho zaplatať kúpnej ceny oprávneným osobám, spôsobil týmto škodu v hodnote predmetného vozidla.

Sám obžalovaný tvrdil, že Q. W. žiadala vozidlo späť, a obžalovaný jej ho nevrátil len preto, že nemal čas. Obžalovaný však vozidlo nemohol poškodené vrátiť, pretože ho v jej mene predal tretej osobe, keďže poškodená žiadala vrátenie vozidla v čase, keď už neparkovalo vo R. A., t.j. už bolo v dispozícii kupujúceho. Súhrn týchto okolností viedol súd k záveru, že treba modifikovať skutkovú vetu v súlade so skutkovými závermi súdu, a zachytiť v nej protiprávnosť konania obžalovaného spočívajúceho v tom, že za predaj vozidla nepožadoval kúpnu cenu a túto ani oprávneným osobám neodviedol. Konanie obžalovaného, ktoré bolo súčasťou skutkovej vety obžaloby súd nemenil, následok ostal zachovaný, preto nedošlo k porušeniu jednoty skutku.

Obžalovaný tým, že so zvereným vozidlom nakladal tak, ako je to oprávnený urobiť len vlastník vozidla, t.j. v podstate ho kupujúcemu daroval, keď nemal súhlas oprávnených osôb na bezplatné odovzdanie vozidla kupujúcemu, spôsobil vlastníkovi vozidla H. U. škodu vo výške hodnoty vozidla určenej odborným vyjadrením na 1.700,- €. Tým naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Konanie obžalovaného súd vyhodnotil podľa kritérií uvedených v § 15 písm. a) Trestného zákona ako priamy úmysel, ktorý súd vyvodil zo spôsobu spáchania trestného činu a okolností, za ktorých došlo ku skutku, keď o kúpnej cene s kupujúcim vôbec nerokoval. Z tohto je zrejmé, že subjektívne odovzdal vozidlo kupujúcemu z iného dôvodu, ako za účelom odvedenia kúpnej ceny predávajúcim. Uvedený záver podporuje aj správanie obžalovaného po skutku, kedy v zmysle svedeckej výpovede Q. W. situáciu zahmlieval a vyhýbal sa kontaktu v snahe zabrániť tomu, aby jeho trestný čin vyšiel najavo.

Obžalovaný W. P. bol v roku 2004 odsúdený pre trestný čin vydierania k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Následne bol Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 3T/101/2008 dňa 04. 12. 2008 odsúdený pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, z výkonu ktorého bol dňa 22. 08. 2011 podmiennečne prepustený s určením skúšobnej doby v trvaní 3 roky. Okresným súdom Žilina v konaní pod sp. zn. 22T/126/2008 bolo dňa 01. 10. 2010 upustené od uloženia súhrnného trestu pri odsúdení za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. V roku 2011 sa dopustil priestupku v cestnej premávke.

Súd podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona zisťoval pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti. U obžalovaného je daná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúca v tom, že už bol za trestný čin odsúdený. Tejto priťažujúcej

okolnosti zodpovedá odsúdenie Okresným súdom Malacky sp. zn. 2T/70/2004 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Pomer okolností je 0:1.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný spáchal aktuálny trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, dokonca necelý mesiac po rozhodnutí súdu, bolo potrebné obligatórne podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Uloženie takéhoto druhu trestu je však odôvodnené aj osobou obžalovaného, u ktorého sa opakovaný výkon trestu odňatia slobody minul svojmu účinku a nemal na obžalovaného žiadny výchovný vplyv. Z výpisu z registra trestov je evidentné, že obžalovaný je osobou so sklonmi k majetkovej trestnej činnosti a špeciálnym recidivistom pri prečine sprenevery. Z dôvodu prevahy počtu priťažujúcich okolností nad počtom poľahčujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v § 213 ods. 1 Trestného zákona (až na 2 roky) o 1/3, trestná sadzba obžalovaného je teda 8 mesiacov až 2 roky. Z dôvodu, že možnosti nápravy obžalovaného sú nepriaznivé, súd neuložil obžalovanému trest na spodnej hranici trestnej sadzby, a s prihliadnutím na následok spojený s trestným činom obžalovaného, keď družka kupujúceho bola vystavená mimoriadne neprijemnej situácii spočívajúcej v obmedzení jej osobnej slobody políciou, súd vymeral obžalovanému trest v dĺžke 10 mesiacov, ktorý zodpovedá požiadavkám ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Malacky.